

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6T/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010716
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Tomík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1118010716.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6T/53/2018

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudcom Mgr. Pavlom Tomíkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.02.2022 rozhodol

t a k t o :

r o z h o d o l :

obžalovaný

B.. B. G. K. A. O. Š. , U.. XX.XX.XXXX/XXXX H. R., F. R. E.,
Slovenská Z.. Č.. X90/10,

je vinný, že

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a to tak, že ako otec dieťaťa za obdobie od mesiaca jún 2016 do mesiaca júl 2019 riadne neplatil výživné na mal. syna D. L., nar. 27.04.2006 a to aj napriek tomu, že vyživovacia povinnosť mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava I pod číslom konania 1P/46/2011-985 zo dňa 29.04.2013, vykonateľným v časti bežného výživného dňa 28.05.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave číslo konania 11CoP/337/2013-1072 zo dňa 01.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.10.2013, na základe ktorého bol obžalovaný zaviazaný vyživovacou povinnosťou na mal. syna D. L., nar. 27.04.2006 sumou 200,- € mesačne od 01.09.2012, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, k rukám matky PhN.. Y. M., pričom obžalovaný od júna 2016 do júla 2019 prispieval na výživu maloletého syna čiastočnou sumou a to vo výške 50,- € mesačne (od júna 2016 do 31.01.2018 poberal dávku v hmotnej núdzi okrem mesiacov marec 2017, júl 2017 a august 2017, kedy dávku v hmotnej núdzi nepoberal), je dlžný

- 2 -

svedkyni D.. Y. M., U.. XX.XX.XXXX, F. R. M. 36, Bratislava, na riadnom výživnom celkovú čiastku vo výške 2.700,- €,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. súd obžalovanému zároveň ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ō v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného B.. B. G., H. E. D.. Y. M. a oboznámením s listinnými dôkazmi

- 3 -

zadokumentovanými v spisovom materiáli, pričom súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný B.. B. G. na hlavnom pojednávaní v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Následne vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní na svoju obhajobu okrem iného uviedol, že v čase, keď pracoval v stratovej firme pre štát - vykonával záhradkárské práce, ktoré sú závislé od ročného obdobia, od počasia, tak mu bolo neúmerne zvýšené výživné zo 100,- € na 200,- €. Napriek tomu, že mal finančné problémy, platil výživné na syna vo výške 50,- € a to až do 31.12.2020. Následne na základe upozornenia jeho obhajkyne, že mu exekútor strháva sumu vo výške 207,- € (200,- € na výživné, 7,- € na trovy exekúcie), prestal prispievať sumou 50,- €, keďže mu bolo výživné strhávané v plnej výške. Poukázal na to, že od 14.07.2019 je starobným dôchodcom, pričom mu bol priznaný dôchodok vo výške 380,- €, ktorý mu bol neskôr zvýšený na sumu 402,40,- €. Po vykonaní zrážok mu zostáva na živobytie 190,-€, čo je menej ako životné minimum. Syn ho navštevuje cez víkendy, cez prázdniny, pričom on nemá finančné prostriedky, aby uspokojil jeho potreby. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v minulosti si už vzal celkovo 4 úvery na preklenutie finančných ťažkostí, najmä na uhradenie dlhovaného výživného, v celkovej čiastke 10.800,- €, v súčasnosti má ešte dlh asi 4.200,- €, exekútor mu mesačne strháva sumu 105,- €. Celkovo podal 4 návrhy na zníženie výživného, avšak neúspešne. K majetkovým pomerom uviedol, že nemá žiadne úspory, nevlastní žiadne motorové vozidlo, je vlastníkom starého 200-ročného domu, ktorý dostal od svojho otca, v ktorom nebola voda, plyn, kanalizácia a keďže o byt prišiel v rámci exekúcie, zostal bývať v tomto dome, ktorý si svojpomocne zrekonštruoval. Okrem toho je vlastníkom poľnohospodárskej pôdy v katastri Stupava, tieto nehnuteľnosti sú síce napísané na neho, ale je na nich zriadené vecné bremeno v prospech jeho dvoch súrodencov. Naposledy pracoval od 01.01.2018 do 31.05.2019 v spoločnosti SALVE Slovakia s.r.o., pričom mal čistý príjem vo výške 804,- €. Následne zostal bez akéhokoľvek príjmu, hoci sa od apríla 2019 stal starobným dôchodcom, dôchodok mu bol však vyplatený až v októbri 2019. Bol zaevidovaný na Úrade práce, poberal aj dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,- €, avšak tú musel napokon vrátiť po tom, čo mu bol doplatený dôchodok. K synovi N. M. sa vyjadril, že od narodenia sa o neho zaujímal, kupoval mu športové oblečenie, náradie, keď je u neho vždy mu prispeje nejakou finančnou sumou, naposledy mu dal 20,- €, prispel mu, aby mohol ísť na výlet do Brna, kúpil mu telefón, tablet, airsoftové potreby, založil mu kreditnú kartu, na ktorú mu síce nepravidelne, ale posielala rôzne sumy peňazí. Navyše dáva synovi aj mäso, vajíčka, mlieko, syry, ktoré robí a pod., keďže chová sliepky, zajace, zopár oviec a kôz.

Svedkyňa D.. Y. M. na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, zhodne vypovedala, že obžalovaný si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť od roku 2016 tak, ako mu bola určená právoplatným rozsudkom, čím jej zostal dlžný sumu 9.800,-€ (ku dňu výsluchu na hlavnom pojednávaní). Obžalovaný prispieval na výživné sumou 50,- €, pričom túto prestal platiť od januára 2021. Potvrdila, že exekútor od mája 2020 obžalovanému strháva sumu 207,- €, avšak doposiaľ od exekútora žiadnu čiastku neobdržala z dôvodu rôznych podaní obžalovaného. Jej mesačné náklady na syna činia asi 560,- €. Syn už je stredoškólak, preto sa domnieva, že bolo odôvodnené aj vyššie výživné. Poukázala na to, že

- 4 -

pokiaľ ide o výživné, obžalovaný sa správal účelovo, stále bol nezamestnaný, hoci má vysokoškolské vzdelanie a keď sa konalo o zverení syna do jeho opatery, tak sa na chvíľu zamestnal. Na druhej strane svedkyňa potvrdila, že sa obžalovaný stretáva so synom v časoch, ako je stanovený v rozsudku, ktorým bol upravený styk, ako aj to, že mu kupuje rôzne veci (oblečenie, techniku), avšak tieto veci máva iba u otca, nemá ich k dispozícii celý týždeň, iba občas si nejaké oblečenie prinesie domov. Na krúžky a mimoškolské aktivity obžalovaný synovi neprispieva.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní je treba poukázať najmä na:

- rodný list maloletého D. L.,
- prehľad platenia výživného,
- rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.04.2013 č. k. 1P/46/2011-985 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.10.2013 č. k. 11CoPú337/2013-1072, na základe ktorých bol obžalovaný zaviazaný vyživovacou povinnosťou na mal. syna D. L., nar. 27.04.2006 sumou 200,- € mesačne od 01.09.2012, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, k rukám matky D.. Y. M.,
- listinné dôkazy týkajúce sa preverovania majetkových pomerov obžalovaného (odpovede peňažných ústavov na dožiadania s prílohami, zoznam vozidiel obžalovaného, odpovede Geodetického a kartografického ústavu Bratislava na dožiadania + čiastočné výpisy z listu vlastníctva), z ktorých je zrejmé, že obžalovaný je vlastníkom rodinného domu na Slovenskej 10 v Stupave, ak aj k nemu

prislúchajúcim pozemkom, okrem toho je spoluvlastníkom viacerých pozemkov (rôznych druhov), aktuálne nie je vlastníkom ani držiteľom žiadneho motorového vozidla, je len držiteľom starého nákladného privesu, na zistenom účte obžalovaného vedenom v Tatra banke, a. s. sa v rozhodnom období nenachádzal žiaden vyšší obnos finančných prostriedkov,

- pohyby na účte obžalovaného dokumentujúce jednotlivé platby obžalovaného titulom výživného vo výške 50,- € svedkyni PhDr. Luknárovej,
- rozhodnutia ÚPSVaR Malacky o priznaní pomoci v hmotnej núdzi + potvrdenia o poberaní dávok v hmotnej núdzi za roky 2000 - 2004, 2004 - 2007, a 2016 - 2018 (za rok 2016 mu bola vyplatená suma celkovo 1.354,50,- €, za rok 2017 suma 1.056,60,- € a za rok 2018 suma 117,40,- €),
- lustráciu obžalovaného v Sociálnej poisťovni, z ktorej vyplýva, že obžalovaný od narodenia svojho syna bol zamestnaný iba 2-krát, v prvom prípade pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti v Urbárskej spoločnosti Stupava od 21.05.2012 do 31.12.2012 a v druhom prípade na základe pracovnej zmluvy v spoločnosti SALVE Slovakia s.r.o. od 01.01.2018 do 31.05.2019,
- doklady, ktoré predložil obžalovaný týkajúce sa hľadania zamestnania v období rokov 1993 - 2017, z ktorých vyplýva, že sa neúspešne snažil zamestnať (Slovenský pozemkový fond, NKÚ, SIS, Mestská polícia Stupava, VW Slovakia, a. s., Mestský úrad Stupava),
- správa Sociálnej poisťovne z 10.12.2021, z ktorej vyplýva, že obžalovaný Ing. Igor Maroš je poberateľom starobného dôchodku od 14.07.2019 najskôr vo výške 381,10,- €, následne mu bol zvýšený a v kalendárnom roku 2020 ho poberal vo výške 392,20,- €, následne v kalendárnom roku 2021 vo výške 402,40,- €, taktiež z tejto správy vyplýva, že na základe príkazu na začatie exekúcie č. EX 317/2016 zo dňa 23.01.2020 súdnym

- 5 -

exekútorom C.. R. L. na úhradu bežného výživného, ako aj zaostalého výživného s príslušenstvom, sa vykonávajú zrážky v prospech oprávneného mal. N. M. a to od 14.05.2020 doposiaľ v sumách presne špecifikovaných v tejto správe, pričom zrazené sumy sa nachádzajú na účte Sociálnej poisťovne do doručenia príkazu na vykonanie exekúcie,

- odpoveď súdneho exekútora C.. R. L. s prílohami, z ktorých okrem iného vyplýva, že bol Okresným súdom Malacky dňa 02.03.2016 poverený vykonaním exekúcie, dňa 13.04.2016 povinného upovedomil poštou o začatí exekúcie, avšak vzhľadom na opätovné návrhy na odklad exekúcie zo strany povinného, táto nemohla byť vykonaná, následne dňa 10.12.2021 vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie z iného príjmu povinného, nakoľko podľa oznámenia Sociálnej poisťovne sú povinnému vykonávané zrážky z dôchodku od 14.05.2020.

Z ostatných dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní predložené zo strany obžalovaného (často aj duplicitne) za zmienku stoja iba rozhodnutia súdov (prvostupňového, odvolacie, ako aj dovolacieho) o opakovaných žiadostiach obžalovaného o znížení výživného, pričom z týchto vyplýva, že mu vyhovené nebolo a doklady preukazujúce náklady obžalovaného na syna a to v súvislosti s kúpou počítača, tabletu, mobilného telefónu, oblečenia, obuvi, prípadne i ďalších vecí, o ktorých obžalovaný hovoril vo svojej výpovedi, doklady preukazujúce paušálne platby za používanie mobilného telefónu, príspevky na účet, ku ktorému synovi nechal zriadiť kreditnú kartu, fotografie z dovolenky so synom, ako aj z osláv narodenín syna, ktoré zorganizoval a financoval atď.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k záveru, že skutkový stav bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd mal na základe vyššie uvedených dôkazov za jednoznačne preukázané, že obžalovaný ako otec dieťaťa za obdobie od mesiaca jún 2016 do mesiaca júl 2019 si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť tak, ako mu vyplynula z rozsudku Okresného súdu Bratislava I pod číslom konania 1P/46/2011-985 zo dňa 29.04.2013, vykonateľného v časti bežného výživného dňa 28.05.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave číslo konania 11CoP/337/2013-1072 zo dňa 01.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.10.2013, pričom sa svojvoľne rozhodol prispievať len sumou vo výške 50,- € s odôvodnením, že jeho finančná situácia mu neumožňuje výživné platiť v

plnej výške, čiže vo výške 200,- €, avšak na druhej strane mu neprekážalo, aby synovi kupoval drahú elektroniku (počítač, tablet, mobil), dával mu vreckové, platil mu paušál za mobil, kupoval mu športové oblečenie a vybavenie a pod. Z uvedeného môže súd vyvodiť len toľko, že v tomto období obžalovaný mal dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol zaplatiť výživné v plnej výške. V prvom rade si mal obžalovaný plniť svoju zákonnú povinnosť riadne platiť výživné, ktoré slúži len na krytie základných životných potrieb (bývanie, strava, oblečenie, školské pomôcky atď.) a až následne a vtedy by to bolo skutočne chvályhodné, mohol synovi v rámci svojich možností kupovať rôzne veci, platiť mu paušál, dávať vreckové, organizovať mu oslavy, zaplatiť výlet a pod.

- 6 -

Neušlo pozornosti súdu aj to, že za obdobie od roku 2006, kedy sa narodil jeho syn, až doposiaľ, obžalovaný pracoval iba 2-krát, v prvom prípade na základe dohody o pracovnej činnosti a to niečo vyše 7 mesiacov a druhýkrát na základe pracovnej zmluvy až 17 mesiacov, čiže zo 16 rokov obžalovaný chodil do práce neuveriteľne 2 roky. V tejto súvislosti bol obžalovaný vyzvaný, aby súdu zdokladoval svoju snahu sa zamestnať, na čo tento predložil nejaké doklady, z ktorých vyplýva, že za obdobie od roku 1993 do roku 2017 obžalovaný zdokladoval cca 7 neúspešných pokusov uchádzať sa o rôzne pracovné pozície, čo v prípade skutočného záujmu o prácu uchádzač o zamestnanie absolvuje v priebehu niekoľkých dní. Je naozaj nepochopiteľné, čo obžalovaný, ak sa skutočne chcel zamestnať, robil celých 24 rokov (pochopiteľne s výnimkou tých krátkych období, čo náhodou aj pracoval). Na margo uvedeného súd podotýka, že obžalovaný je vysokoškolsky vzdelaný, nežije a ani nežil v tzv. „hladovej doline“, ale v bratislavskom regióne, kde naozaj nie je žiadny problém s prácou, kto chce pracovať, si tu prácu istotne nájde a nepracuje tu len ten, komu sa nechce. Navyše, ak by bol zodpovedný otec a nedarilo by sa mu nájsť prácu v odbore, ktorý vyštudoval, vzal by akúkoľvek prácu primeranú jeho schopnostiam a možnostiam, mal by istý pravidelný mesačný príjem, z ktorého by mohol uhrádzať výživné v plnej výške a nič by mu popri tom nebránilo sa neustále pokúšať o lukratívnejšie miesto.

Obhajobu obžalovaného Ing. Igora Maroša aj vzhľadom k vyššie uvedenému súd vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, pričom jeho obrana nebola podporená žiadnym z vykonaných dôkazov, práve naopak bola na základe nich jednoznačne vyvrátená.

Súd oproti obžalobe upravil skutkovú vetu v rozsudku, keď upravil obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti len do mesiaca júl 2019 a v tejto súvislosti aj výšku dlhovaného výživného za toto obdobie na sumu 2.700,- €, nakoľko z vykonaných dôkazov vyplýva, že obžalovaný B.. B. G. sa stal starobným dôchodcom, pričom poberal starobný dôchodok v roku 2019 vo výške 381,10,- € a v roku 2020 vo výške 392,10,- €, počas celej tejto doby až do januára 2021 stále platil výživné vo výške 50,- € a navyše od 14.05.2020 sú mu vykonávané zrážky z dôchodku práve v súvislosti s výživným v prospech oprávneného mal. D. L.

Nakoľko po tom, čo obžalovaný dovŕšil dôchodkový vek, nemožno od neho ďalej spravodlivo požadovať, aby sa zamestnal a následne pracoval popri poberaní starobného dôchodku (i keď zodpovedný otec by neváhal a prácu si našiel, nakoľko vyživovacia povinnosť stále trvá), súd je toho názoru, že sumy zaplatené titulom výživného za obdobie od júla 2019 do januára 2021 teda spolu vo výške 950,- € boli primerané výške starobného dôchodku obžalovaného s prihliadnutím aj na vykonávané zrážky z dôchodku a teda mu nemožno pričítať za toto obdobie z hľadiska subjektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu ani nedbanlivostné zavinenie a už vôbec nie zavinenie úmyselné.

Obžalovaný B.. B. G. ako trestne zodpovedný subjekt tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a to po stránke objektívnej i subjektívnej.

- 7 -

Z hľadiska subjektívnej stránky súd kvalifikoval konanie obžalovaného minimálne ako nepriamy úmysel podľa § 15 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Obžalovaný Ing. Igor Maroš bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný, hľadá sa však na neho, ako by nebol odsúdený, v registri priestupkov má 4 záznamy, v dvoch prípadoch išlo o priestupky na úseku cestnej dopravy a v ďalších dvoch prípadoch išlo o priestupky, ktorých sa dopustil tým, že nezabránil voľnému pohybu svojho psa, všetky boli vybavené v blokovom konaní.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd u obžalovaného vychádzal z ust. § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie (nepriamy úmysel), pohnútku, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Poľahčujúce okolnosti a ani priťažujúce okolnosti súd žiadne nezistil.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v spodnej tretine trestnej sadzby a súčasne mu výkon tohto trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Súčasne súd obžalovanému uložil podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Súd má za to, že takto uložený trest je dostatočný a splní si svoj účel tak, ako to má na mysli ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., teda zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Počas skúšobnej doby súd bude skúmať správanie obžalovaného a v prípade, ak sa nedopustí žiadneho protispoločenského konania a súčasne si splní uloženú povinnosť, súd po jej uplynutí vysloví, že sa osvedčil a bude sa na neho hľadiť, ako by nebol odsúdený. V prípade porušenia podmienok podmiennečného odsúdenia obžalovaným súd môže nariadiť výkon nepodmiennečného trestu a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na podpísanom súde.

Okresný súd Bratislava I, odd. 6 T
dňa 15.02.2022

Mgr. Pavol Tomík
samosudca